

den ikke igjennem, saa vide vi jo af den ærede Rigsdagsmand for Randers, Amts 1ste Valgkreds (A. Hage), at saa Bjer kunne rose sig af et saa heldigt Udfald af Politiets Virksomhed, som Kjøbenhavn; vel har den ærede Ordfører sagt os, at Politiet er i en Opløsningstilstand, men han savner dog ethvert Beviis for, at der er nogensteds Usikkerhed tilstede, eller at denne Usikkerhed er tilstede i høiere Grad end der, hvor han søger sine Forbilleder, og der er vel altsaa ikke nogen stor Fare paa Færde, om denne Lov ikke kommer igjennem. Det skulde imidlertid gjøre mig ondt, thi jeg ønsker meget alvorlig, at den maa komme ud, ligesom jeg overhovedet ønsker, at enhver Lov, som har været saa længe behandlet som denne, maa udkomme, men jeg kan ikke for mit Vedkommende opgive en Sag, som af ærede Medlemmer er struet op til denne Behandling, og hvori jeg seer et Beviis for, at det er langt vigtigere at holde paa den, end man fra først af forestillede sig; thi hvis det ikke var saa, havde ikke den ærede Minister søgt at holde paa det Modfatte, Kommunen havde ikke givet sig til at skrive til Landstthinget for at forandre, hvad her er skeet, vi havde ikke faaet Loven tilbage for den Sags Skyld, og endelig havde vi kunnet gaae til Forligsmøde angaaende denne Bestemmelse, og seet, hvad der kunde være kommet ud deraf. Det er en Feil ikke at sætte denne Forandring ind i Loven, da vi dog skulde forhandle med det andet Thing, om den og altsaa kunne faae at høre dets virkelige Grunde; maaskee vi da kunde være enedes om den bedre Affattelse, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Vilje) har gjort opmærksom paa, og som han kunde have tjent os med at affatte for længe siden, da han er Ordfører i Udvalget.

Ordføreren: I den Skrivelse, som Kommunalbestyrelsen har tilsendt Landstthinget, hedder det blandt Andet — jeg haaber, at den ærede Formand vil tillade mig at oplæse det, da det kun er nogle faa Linier: „Det Lovudkastet paa Grund af de fra Folkethingets Side foretagne Ændringer er vendt tilbage til Landstthinget, og da den korte Tid imellem anden og tredje Behandling i Folkethinget ikke tillob os

at indgive vort Andragende til Folkethinget inden dets sidste Afstemning, have vi anseet det for Pligt“ o. s. v. Af disse Ord vil det formodentlig være tydeligt, at Kommunalbestyrelsen ikke har søgt at benytte en formodet gunstigere Stemning i Landstthinget med Hensyn til det finansielle Spørgsmaal for at faae denne Bestemmelse forandret. Det vil erindres, at der mellem anden og tredje Behandling af denne Sag her i Folkethinget virkelig var en saa kort Tid, at det ikke var muligt for Kommunalbestyrelsen, der bestaaer af Magistrat og Borgerrepræsentation, at faae dette Andragende indsendt hurtigere, end skeet er. Al den Garanti, som kan gives for, at Kommunen ikke har søgt at paavirke den ene Deel af Lovgivningsmagten imod den anden, vil kunne søges deri, at den har behandlet denne Sag offentlig, og at dens Andragende ved at være fremlagt paa Landstthingets Bord er tilgængeligt for alle Rigsdagens Medlemmer, saa at Intet i den Henseende er skjult. Det er vistnok første Gang, at det er gjort til en Bestyrdning mod Nogen, at han under en Sags Gang gjennem Rigsdagens forskjellige Afdelinger har søgt at gjøre sin Stemme gjældende; jeg er overbevist om, at i den Sag, som vi behandlede først idag, har der under Sagens Gang og mellem de forskjellige Stadier været gjort saadanne Indskydselser gjældende, at det fuldt saa meget som ved Kommunens offentlige Optraeden ved denne Leilighed kunde siges, at man udenfra har søgt at trænge sig ind i den frie Afgjørelse af Rigsdagens Beslutning. Men derimod har Ingen haft Noget at sige.

Jeg maa beklage, at min ærede Ven for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage) atter har bragt Principspørgsmaalet frem. Jeg kan i og for sig tiltræde det Meste af, hvad han har sagt. Jeg maa kun sige til det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at jeg iaar ikke veed at have udtalt mig om det finansielle Spørgsmaal; jeg har ifjor udtalt mig saa ubjurligt derom, at jeg ikke nu behøver at vende tilbage dertil, og den ærede Rigsdagsmand vil i disse Udtalelser finde det udtrykt, at Rigsdagen kan forkaste enhver Post paa Finantsloven, men at den bør ikke forkaste en Post, som har sin